

Arrêt du 17 décembre 1992
dans l'affaire A 91/4

En cause :

S.P.R.L. AUTHENTIC PROFESSIONAL COLORCOPY

contre

BISOUX DANIELE

Langue de la procédure : le français

Arrest van 17 december 1992
in de zaak A 91/4

Inzake :

B.V.B.A. AUTHENTIC PROFESSIONAL COLORCOPY

tegen

BISOUX DANIELE

Procestaal : Frans

HET BENELUX-GERECHTSHOF

in de zaak A 91/4

1. Gezien het op 23 mei 1991 door het Hof van Cassatie van België gewezen arrest in de zaak van de b.v.b.a. Authentic Professional Colorcopy, gevestigd te Sint-Gillis, tegen Danièle Bisoux, woonachtig te Sint-Gillis, waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof aan dit Hof een vraag van uitleg van artikel 1, eerste lid, van de eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom wordt gesteld ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

2. Overwegende dat de procedure welke tot voormeld arrest heeft geleid, kan worden samengevat als volgt :

De eerste rechter had de b.v.b.a. Authentic Professional Colorcopy, op vordering van Danièle Bisoux, ertoe veroordeeld om uiterlijk de achtste kalenderdag na de betekening van het vonnis het geluid van een luchtverversingssysteem te doen ophouden op verbeurte van een dwangsom van 10.000 frank per dag vertraging. Voor de appelrechter had eiseres, Danièle Bisoux, verklaard het bedrag van de dwangsom te willen beperken tot de som van 2.100 frank, welke overeenstemde met de kosten van twee bezoeken van de gerechtsdeurwaarder die de niet-naleving van de beroepen beslissing diende te constateren.

De appelrechter, zijnde de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, heeft, bij vonnis van 23 juni 1989, de beslissing van de eerste rechter bevestigd, doch het bedrag van de dwangsom op 20.000 frank per dag vertraging vastgesteld. Door de b.v.b.a. Authentic Professional Colorcopy werd cassatieberoep tegen het vonnis van 23 juni 1989 ingesteld. Ter staving van dat beroep werd door haar een middel voorgesteld, dat steunde op de schending van artikel 1385 bis van het Gerechtelijk Wetboek, waarin artikel 1 van de eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom is opgenomen, en waarbij werd geklaagd over de omstandigheid dat de dwangsom in het vonnis op een hoger bedrag dan het gevraagde werd vastgesteld.

TEN AANZIEN VAN HET VERLOOP VAN HET GEDING :

3. Overwegende dat, nadat het Hof van Cassatie had geconstateerd dat het middel aanleiding gaf tot een vraag van uitleg van een gemeenschappelijke rechtsregel in de zin van artikel 1 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, het bij arrest aan het Benelux-Gerechtshof heeft verzocht uitspraak te doen over de volgende vraag : "kan op grond van artikel 1, eerste lid, van de eenvormige wet betreffende de dwangsom, een veroordeling tot een hogere dwangsom dan de door de eisende partij vastgestelde worden uitgesproken ?" ;

4. Overwegende dat het Hof overeenkomstig artikel 6, lid 5, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, een door de griffier gewaarmerkt afschrift van het arrest van het Hof van Cassatie aan de Ministers van Justitie van België, Nederland en Luxemburg heeft gezonden ;

5. Overwegende dat partijen in de gelegenheid zijn gesteld schriftelijke opmerkingen over de aan het Hof voorgelegde vraag te maken ; dat geen der partijen van die mogelijkheid gebruik heeft gemaakt ;

6. Overwegende dat de Eerste Advocaat-Generaal B. Janssens de Bisthoven op 24 februari 1992 schriftelijk conclusie heeft genomen ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

7. Overwegende dat het Hof in zijn arrest A 83/3 van 2 april 1984 (Jurisprudentie, Deel 5, blz. 47) voor recht heeft verklaard dat de woorden "op vordering van een der partijen" in artikel 1, lid 1, van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom, niet meebrengen dat bedoelde partij verplicht is het bedrag en de modaliteiten van de dwangsom aan te geven, maar haar daarentegen toelaten een dwangsom te vorderen zonder daarbij bedrag en modaliteiten, die aan het gezag van de rechter worden overgelaten, aan te geven ;

8. Overwegende dat het Hof in dat arrest van oordeel was dat een zodanige verplichting, mede gelet op de in artikel 2 van de eenvormige wet aan de rechter toegekende vrijheid met betrekking tot de vaststelling van de dwangsom, niet met het bepaalde in de artikelen 1 en 2 van die wet strookt ;

9. Overwegende dat toch uit de opzet van de eenvormige wet, meer bepaald de artikelen 1, eerste lid, en 2, voortvloeit, dat de vaststelling van de hoogte van de dwangsom, d.i. een dwangmiddel om de uitvoering van een rechterlijke uitspraak te verkrijgen, niet aan de beoordeling van de eiser wordt overgelaten, doch uitsluitend onder de bevoegdheid van de rechter ressorteert ;

10. Overwegende dat daaruit volgt dat de rechter niet door de aanwijzingen van de eiser met betrekking tot de hoogte van de dwangsom gebonden is ;

11. Overwegende dat de vraag mitsdien bevestigend dient te worden beantwoord ;

TEN AANZIEN VAN DE KOSTEN :

12. Overwegende dat het Hof volgens artikel 13 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof de kosten moet vaststellen, welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen ;

13. dat op de behandeling voor het Hof geen kosten zijn gevallen ;

14. Gelet op de conclusie van de Eerste Advocaat-Generaal B. Janssens de Bisthoven ;

15. Uitspraak doende op de door het Hof van Cassatie van België bij arrest van 23 mei 1991 gestelde vraag ;

VERKLAART VOOR RECHT :

16. Op grond van artikel 1, eerste lid, van de eenvormige wet betreffende de dwangsom kan een veroordeling tot een hogere dwangsom dan de door de eiser aangegeven worden uitgesproken.

Aldus gewezen door de heren S.K. Martens, president, F. Hess, eerste vice-president, O. Stranard, tweede vice-president, P. Kayser, R. Everling, P. Marchal, J. De Peuter, rechters, W.J.M. Davids en P. Neleman, plaatsvervangende rechters,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 17 december 1992, door de heren O. Stranard, voornoemd, in aanwezigheid van de heren B. Janssens de Bisthoven, eerste advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.